

Özkan Mert versei még nem jelentek meg magyar fordításban. 2014. augusztus 3-i budapesti bemutatkozására Tasnádi Edit és Szóllóssy Balázs készítette el néhány költeményének műfordítását, amelyet az alábbiakban olvashatunk.

1

NÉGER NARANCS (Zenci Portakal)

Szóllóssy Balázs fordítása

Egy ember egy narancs oldalába harapott
Nem volt másik fele az elveszett estéken
Támadásra készült barna fogaival
Szemeit a legszebb virágra tartalékolva
Mint soha meg nem született gyermek

Egy néger áll és egy fehérre néz
Felszívja a tengert az utcasarokról

És elszalad zokogva

AZ UNIVERZUM FÜTYÜLÉSE (Evrenin Isligi)

Szóllóssy Balázs fordítása

1.

Mi mindent elloptam a világtól,
albatroszvijjogással teli arcomhoz
a legjobban illőt: Reggel!

Akárhogy rejtőzik ismeretségem
óceánokkal, városok ezreivel: ismer engem a világ népe
a sapkáról, mi fejemen van.

Nem is a sapkáról, mit hordok,
hanem Fethiye kékjéről!

Lebarnult arcom összekeverte az időt tűzzel és rózsákkal:
Talán ezért nem találtam otthonom.
Hisz nem is volt otthonom soha! Sebeimet

s a sztyeppe illatát éreztem annak.

A szelek szárnyán,
egy illat után szaladtam folyton!

Vége a nyárnak! Vége a nyárnak!
A kompok, a fagylaltosok,
a bronzsínű hölgyek eltűntek mind!

Vége a nyárnak! A nyaralók itthagyták
macskáikat, kutyáikat, leléptek!
Csak szemét és pletykák,
ennyi maradt utánuk!

Útra kelt már a július, mihez
minden évben dörgölőzöm!
A madarak, a bogarak, a fák mind útra keltek,
A természet útra kelt!
Az embereket meg annyiszor ütötték már meg,
hogyan arcát sem ismeri fel,
kezeit, szívét sem ismeri.
Saját magát nem ismeri.

Áramlik a nép!
Áramlik az emberiség!

2.

Mi mindent elloptam a világtól: Íme! Gümüslük
estéi, akár egy leopárd fátyolos szemei, oly szépek:
A világon itt szeretkezik a legszebben
a nap az emberekkel.

Vége a nyárnak! Vége a nyárnak!
Az üres nyugágyak szomorú szemekkel néznek az égre.
A kék belsejében felbugyog valami őrült vörös.

Egy halászcsónak tart a tenger felé.
Én is megtartom szívemet egy apró

Tengeri falucskában
és várom a mandulák virágzását.

Olyan részeg vagyok, mint a felhők,
mik tévedésből bekerítik a világot.

Beduin vagyok, a vörhenyes sivatagban
keresem utam meztelen talpakon.

Iránytűm nem a csillagok,
hanem az univerzum füttyülése.

A NEVEM: BÉKE (BENİM ADİM BARIŞ)

Tasnádi Edit fordítása

A nevem Béke.
Ázsiából jövök.
Afrikából, Európából
Ausztráliából, Amerikából...

A nevem Béke.
Jövök sok ezer év háborúiból,
Fiaikat vesztett anyák könnyeiből,
Atombombák pusztította
Gyermekek hamujából.

A nevem Béke.
Jövök az úrból.

A nevem Béke.
Azért jövök, hogy a világot
A népek és a barátság
Tengerévé változtassam.

BENİM ADIM BARIŞ

Benim adım Barış.
Ben Asya'dan geliyorum,
Afrika'dan Avrupa'dan
Avustralya'dan, Amerika'dan...

Benim adım Barış.
Binlerce yıllık savaşımlardan,
Oğulsuz kalmış anaların gözyaşlarından,
Atom bombalarının küle çevirdiği
Çocuklardan geliyorum.

Benim adım Barış.
Uzaydan geliyorum.

Benim adım Barış. Dünyayı bir
'Halklar ve dostluklar denizi'
yapmaya geliyorum.

A holnap más lesz (Yarın bir başka gün...)

Tasnádi Edit fordítása

Holnap szebb lesz minden.
Nincs vége semminek.
Ahová már nézni sem bírtál,
Egyszer csak rózsák nyílnak.
Álmaid égbékek legyenek.
Szíved lángban égjen.
A holnap más lesz.
A holnap a miénk lesz.

Fáradt vagy – pihenjél,
Szomjazol – kortyolj vizet,
Magányos vagy – koccints a barátoddal.

Vagy szeretkezz egy éjen át.

De utána jöjj

A holnap más lesz.

Holnap rózsákkal festjük teli a világot.

Yarın bir başka gün...

Yarın daha güzel olacak her şey

Hiçbir şey bitmez

İnsan bitmez.

Gözlerinin bakmaktan tükendiği yerde

Güller fışkırır birden.

Düşlerin masmavi olsun

Yüreğini ateşli tut

Yarın bir başka gün...

Yarının sahibi biziz.

Yorgunsun : Git dinlen

Susuzsan : Git bir yudum su iç

Yalnızsan : Git bir dostla iki kadeh at

ya da git bütün gece seviş

Ama gel sonra

Yarın bir başka gün...

Yarın dünyayı güllerle boyayacağız

ÁLOM ÉS VALÓSÁG (DÜŞ VE GERÇEK)

Tasnádi Edit fordítása

1.

A történelem álom?

Lovak

Királyok

És halott népek

Nyüzsgő tömege.

2.

Oykor

Királyok fejét
Dobták oda a népnek
– mint 1789-ben –
Hogy ne érezzék,
Ők adták a
Legtöbb vért
A történelemnek.

DÜŞ VE GERÇEK

1.
Tarih bir düş mü?
İçinde
atların
kralların
ve ölü halkların
koşuşturduğu.

2.
Kral başları
atıldı
önüne halkın
arada bir
- 1789'da olduğu gibi-
Kendileri olduğunu
anlamasınlar diye
en çok
"KAN VERENİN"
Tarih'e.

Ó, A FÖLDKÖZI-TENGERI VÁROSOK... (AH! ŞU AKDENİZ KENTLERİ)

Tasnádi Edit fordítás

Ó, a földközi-tengeri városok...
A csillagokra függesztve
Ringatóznak éjjel.

Barcelona! A Földközi-tengernél
Égkék szakadék.
Mersin! Ne feledd, kedvesem,
A Földközi-tenger legszebb lánya vagy.

Bodrumról ne is beszéljünk,
Ki tudja, hol tölti az éjszakát.
A Földközi-tengerrel flörtöl,
Az Égei-tengerrel bújik ágyba,
Velencéből vár férjet.

Ha a Földközi-tengerben úszom,
Kezemhez, lábamhoz verődnek
Ezek a városok,
Az utcák a tengerbe ömlenek;
Szedd össze, ha tudod,
Az éjjel.

AH! ŞU AKDENİZ KENTLERİ

AH! Şu Akdeniz kentleri
yıldızlara asılı
sallanıp dururlar geceleyin

Barcelona! Akdeniz'e fırlatılmış
masmavi bir uçurum
Mersin! Unutma sevgilim
Akdeniz'in en güzel kızı sensin

Bodrum'u hiç sormayın;
Ner'de gecelediği hiç belli olmaz
Akdeniz'le flört eder
Ege denizi ile yatağa girer
Venedik'ten koca bekler

Ne zaman yüzsem Akdeniz'de
ellerime ayaklarım
çarpar durur şu kentler

dökülür sokakları denize;
Topla toplayabilersen
bütün gece

Szerelmes versek

E-nek

AŞK ŞİİRLERİ

E' ye

Tasnádi Edit fordítása

1.

Mintha óceánnal mosdana a szívem,

Ha a szemedbe nézek.

Velem maradsz, akárhová megyek,

Akárcsak a csillagok az égen.

Egy esőcseppre rajzoltam

Ott a kis tó partján

Első csóкодat.

Esernyőd hegye kilyukasztotta az eget.

Végtelen lesz, amit együtt nézünk,

Hajamban alvó Hold leszel,

Vállaimra omló langyos folyó.

És soha nem halványodik el

Hajnalszínű ajkad

Világszép szerelme vallomása,

Nem mosok kezét,

Kezem őrizze kezed illatát.

4.

Egyenként megcsókolam az ujjaid,

Még a kisujjadat is.

Úgy ölelsz, ahogy

A szilva a magját.

Nincs szükségem se fényre, se levegőre,

Testedet iszom víz helyett.

Tested az én égitestem.

AŞK ŞİİRLERİ E' ye

1.

Ne zaman gözlerine baksam
bir okyanusla yıkanıyor kalbim
Nereye gitsem hep sende kalıyorum
yıldızların gökyüzünde kaldığı gibi.

Bir yağmur damlasına çizdim
o küçük gölün kıyısında
bana verdiğin ilk öpücüğü...
Şemsiyenin ucu yırtıyordu bulutları.

Hiç bitmeyecek birlikte baktığımız yer.
Saçlarımda uyuyan Ay ışığı olacaksın hep
omuzbaşlarımda akan sıcak bir ırmak.

Ve hiç silinmeyecek
şafak renkli dudaklarından dökülen
dünyanın en güzel aşk ilânı;
Ellerimi yıkamıyorum
ellerinin kokusu çıkmasın diye

4.

Parmaklarını öpüyorum teker teker,
serçe parmağın dahil.
Bir eriğin çekirdeğini
kucaklayışı gibi kucaklıyorsun beni.
Ne ışığa ne havaya ihtiyacım var orada.
Senin tenini içiyorum su diye.

Senin tenin benim gezegenim.